

Проект на Наредба за финансовите условия при дългосрочно командироване на военнослужещи и цивилни служители от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра и БА в международни организации или в други международни инициативи

Информация

Откриване / Приключване: 12.03.2020 г. - 11.04.2020 г. Неактивна

Номер на консултация: #4967-K

Област на политика: Външна политика, сигурност и отбрана

Тип консултация: ---

Наредба за финансовите условия при дългосрочно командироване на военнослужещи и цивилни служители от Министерство на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия в международни организации или в други международни инициативи извън територията на страната

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;
- Системата за сигурно електронно връчване <https://edelivery.egov.bg/> (изисква се квалифициран електронен подпис или ПИК на НОИ);
- Официалния адрес за кореспонденция.

Документи

Пакет основни документи:

[Становище на администрацията на Министерския съвет - вер. 1.0 | 12.03.2020](#)

[Частична предварителна оценка на въздействието - вер. 1.0 | 12.03.2020](#)

[Доклад от министъра на отбраната - вер. 1.0 | 12.03.2020](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

[Коментари \(pdf\)](#)

[Коментари \(csv\)](#)

Автор: Жасмина Петрова (07.04.2020 21:20)

Предложения

Чл. 11, (9) „в зависимост от наличните средства по бюджета на Министерството на отбраната и съобразно финансовата изгода на Министерството на отбраната“.

-Предлагам чл.11, (9) да отпадне. Наредбата следва да дава точни правила, а не потенциал за различни тълкувания и интерпретации. С чл.11, (3) е определен лимит за наема. Този текст създава условия за неравнопоставеност. Ако остане, за всеки отделен случай „в зависимост от наличните средства“ или „съобразно финансовата изгода“ може да има различни условия. След като има определен общ лимит, според броя на членовете на семейството, условия на мястото и т.н., не трябва да се налагат други ограничения.

Чл. 13, (1) „За времето на участие в операции или мисии на НАТО или ЕС, военнослужещите, назначени на длъжности в щабове или органи на НАТО или ЕС, получават допълнителни командировъчни пари в съответствие с присвоеното им военно звание съгласно приложение № 6, в случаите, когато НАТО или ЕС не поема финансовото им осигуряване.“

-Предлагам към чл.13, (1) да се добави (2): За времето на командироване с цел изпълнение на задачи в зоната на операции или мисии на НАТО, ЕС или ООН, военнослужещите, назначени на длъжности в щабове или органи на НАТО или ЕС, получават допълнителни командировъчни пари в съответствие с присвоеното им военно звание съгласно приложение № 6, в случаите, когато НАТО или ЕС не поема финансовото им осигуряване.

Очевидно, чл. 13 основно касае готовността на щабове на НАТО за развърщане в случай на необходимост и няма практика хората, отишли в Щаб в Европа или САЩ,

да се окажат част от контингентите на мисия или операция в зона с риск..
Предложената от мен алинея (2) отразява необходимостта да се обхванат военнослужещите, които на практика изпълняват задачи в зоните с риск на мисии и операции на НАТО, ЕС и ООН, макар да са дългосрочно командировани в международни инициативи, приравнени на назначаване в Щаб на НАТО.

Надявам се предложенията ми да бъдат взети под внимание.

Автор: Жасмина Петрова (07.04.2020 21:19)

Предложения

Чл. 7, (4) „За неползваните дни от отпуск по ал. 3 не се полагат командировъчни дневни пари.“

- Предлагам този текст да отпадне. Отпускът е право, а не задължение. Така заложено се задължават военнослужещите да прилагат правата си. Ако даденият военнослужещ е служебно ангажиран и не може да използва 2/3 от отпуската си, то означава че ще работи без право на дневни пари. Има вероятност да възникнат проблеми по неспазване и непокриване на служебните задължения, поради задължително и принудително излизане в отпуск.

Чл.10, (2) „При еднократни командировки в държавата по местоназначение не се полагат дневни и квартирни пари.“

- предлагам текста „не се полагат дневни и квартирни пари“ да се замени с „се полагат дневни и пътни пари.“

Чл.10, (4) „При служебно пътуване до Република България за период до 14 дни командированият има право на командировъчни дневни пари за държавата по местоназначение, а в случаите, когато командировката е до населено място в Република България извън постоянния му адрес – и на пътни и квартирни пари, съгласно Наредбата за командировките в страната, приета с Постановление № 72 на Министерския съвет от 1986 г. (обн., ДВ, бр. 11 от 1987 г.)“

- Предлагам текста да придобие вида „При служебно пътуване до Република България за период до 14 дни командированият има право на командировъчни дневни пари за държавата по местоназначение, както и на дневни, пътни и квартирни пари, съгласно Наредбата за командировките в страната, приета с Постановление № 72 на Министерския съвет от 1986 г. (обн., ДВ, бр. 11 от 1987 г.)“

-Мотиви: При служебно пътуване до Република България за период до 14 дни командированият има право на дневни пари за държавата по местоназначение, но също така и на дневни пари, съгласно Наредбата за командировките в страната. Защото това служебно командироване е извън населеното място в държавата по

местоназначение, където живее командирования.

При служебно пътуване до Република България за период до 14 дни командированият следва да има право на командировъчни пътни пари от държавата по местоназначение до Република България без оглед на постоянния адрес.

Командированият не е длъжен да поддържа жилище в България и наличието на постоянен адрес не го задължава да може да нощува на този адрес. Получава се дискриминация, тъй като дългосрочно командированите военнослужещи, ползващи в България ведомствено жилище от фонда на МО са облагодетелствани спрямо онези, които не ползват. Критерият да се плащат квартирни пари според липсата на постоянен адрес е нелогична, необоснована, дискриминационна и във вреда на военнослужещите и семействата им.

Наличието на постоянен адрес не е гаранция за възможност да се ползва безплатна нощувка, храна или транспорт.

Автор: Жасмина Петрова (07.04.2020 21:18)

Предложения

Чл. 4. (1) "Командировъчните дневни пари се определят от базисен размер за съответната държава по местоназначение съгласно Приложение № 1 в зависимост от **характера на поставените задачи и категорията на служителя**, съгласно Приложение № 2."

- Считам, че този текст не отговаря на таблицата в Приложение № 2 към чл. 4. (1), където характера на поставените задачи, задълженията и отговорностите на сержантите и младшите офицери са коренно различни, а разликата в командировъчните пари е едва 4 %, което е унизително за младшите офицери, бидейки приравнявани към сержанти. Отговорностите, изискванията за квалификации и образование са много различни за сержанти и младши офицери. Процентът на младшите офицерите е целесъобразно да се запази в размера на сега съществуващата наредба, а дори и да се повиши. Да се намалява процента на офицерите не би било адекватно и не е съобразено със съвременния начин на живот. Проектираното „увеличение“ на дневните пари не компенсира инфлацията на цените от 2008 г. до сега, от когато тази наредба не е осъвременявана финансово.

Чл. 4.(2)“ Размерът на командировъчните дневни пари се увеличава, както следва:“

1. „за всяко дете до 18-годишна възраст, пребиваващо в държавата по местоназначение заедно с командирования – с 8 на сто от базисния размер за съответната държава“;
2. „за всяко дете над 18-годишна възраст, пребиваващо в държавата по местоназначение, заедно с командирования, ако се обучава в средно учебно

заведение в държавата по местоназначение и не повтаря учебната година – с 8 на сто от базисния размер за съответната държава“;

- Предлагам текста „с 8 на сто от базисния размер“ да се замени с „16 на сто от базисния размер“. Само 8 на сто не могат да осигурят дори и обяда на дете в съответното учебно заведение. Този процент е редно да се актуализира и да бъде съобразен с минималните изисквания за нормално отглеждане на дете в дадената държава. За пример давам, че само обядът на детето ми в училището струва 4,50 – 5,00 Евро на ден, което е близо 80% от полагащите се дневни пари за дете и не става ясно по какви критерии са определени и за какви нужди са предвидени тези 8 на сто.

3. „за неработещ съпруг/а, пребиваващ/а в държавата по местоназначение, заедно с командирования – с 16 на сто от базисния размер за съответната държава.“

-Предлагам текста „с 16 на сто от базисния размер“ да се смени с „32 на сто от базисния размер“. Подобна формулировка не само създава неравенство, но и още повече задълбочава проблемите на семействата с 2-ма служители в системата. Настоящата НДКЧ разрешава да се получават средства за съпруг/а, неработещи в приемащата държава. Същата формулировка трябва да зелегне и в новата финансова наредба, защото в противен случай много ще са ошетени семействата, където единият родител ползва платен/неплатен отпуск за отглеждане на дете, за да бъде командирован заедно със семейството си. Това в момента е единствения вариант на тези семейства да живеят заедно, тъй като неплатен отпуск за времето на мандата за съпруг/а е предвиден само при командироване по НКСЗМ. Много хора ще трябва да напуснат работата си, за да не се разделят със семействата си. Много от тях дължат огромни неустойки при напускане. Залегналата формулировка в новата финансова наредба ще доведе до отлив на кандидати за международни длъжности и няма да постигне целта си. Ако и тук не се приложи "заварено положение" много семейства ще се окажат длъжници на МО. Този малък процент не стимулира по никакъв начин съпругите/съпрузите на военнослужещите да напуснат работните си места, за да бъдат заедно със семействата си, тъй като качеството на живот, което им се предлага, е много под средното за съответната държава. Трябва да им се даде право на социално и здравно осигуряване. Всички нации, освен България, стимулират съпруг/а да последват военнослужещия в семейството, знаейки колко е важно това за безопасната и отдадена служба.

Автор: Lyubomir Manov (06.04.2020 19:52)

Предложение за промени

Адмирации, че с този проект за промени в наредбата се цели осъвременяване на финансовите условия при дългосрочно командироване на военнослужещи и цивилни служители от Министерството на отбраната, структурите на пряко

подчинение на министъра на отбраната и Българската армия в международни организации или в други международни инициативи, извън територията на страната. Прекрасно е, че се цели да се постигне уеднаквяване на финансовите условия заложи в Наредбата за дългосрочните командировки в чужбина (НДКЧ), и Наредба за командировъчните средства при задграничен мандат (НКСЗМ).

Нека да обърнем внимание реално постига ли се догонване на промените отразяващи натрупващата се инфлация през годините.

Видно е, че с предложените промени в Приложение № 1 с което се определя базисния размер на командировъчните дневни пари за съответната държава по местоназначение се премахва дискриминацията между командированите по НДКЧ и НКСЗМ. В противовес на това с предложените съществени промени в Приложение 2 се намалява стойността на командировъчните дневни пари, за категорията военнослужещи офицери, чрез намаляване на процента за изчисляване на командировъчните спрямо базисния. Като резултат, чрез вдигане на базата в Приложение 1 и намаляване на процентите в Приложение 2 не се постига промяната целяща догонване на натрупващата се инфлация през годините. Заложеното на всеки две години осъвременяване на базисния размер по Приложение 1 не е извършвано от 2008 година. За сержантския и войнишки състав, както и цивилните служители промените за козметични.

Предложение 1 – В Приложение 2:

- да се запазят стойностите на процента от базисния размер касаещи висшия и старши офицерски състав;
- за младши офицерски, сержантски, войнишки състав и цивилни служители да се предвиди увеличение съответстващо на съответната категория.

Заложената база в Приложение 1 не трябва да се разглежда, като нещо недостижимо, а като средно ниво или основа, спрямо която да се разпределят категориите военнослужещи.

Друг аспект по който е необходимо да се обмисли и промени е размера на командировъчните в зависимост от броя на членовете на семейството, които пребивават заедно с командирования в държавата по местоназначението. Изключително е важно да се запази единство на семействата на военнослужещите въпреки несгодите на професията изискващи да се сменят гарнизоните по местослужене. От личен опит знам, как съпругата ми нееднократно е напускала работа а децата ми е трябвало отново и отново да се приобщават към нова среда в училище поради това, че искаме да запазим семейството си единно. За здрави хора, които държат на моралните ценности, с подходящи финансови средства това е изпълнимо. Във връзка с това предложението ми е:

Приложение 2 – В глава втора чл.4, ал 2. размерът на командировъчните дневни пари се увеличи, като за т. 1 и т. 2 да стане 15%, а за т. 3 да е 30% от базисния размер по Приложение 1.

Това до известна степен ще компенсира разходите при отглеждане на деца в чужбина и неработещия съпруг/а придружаващи военнослужещия.

Автор: Ива Иванова (02.04.2020 17:52)

продължение на коментар от 16.03.2020г

Относно чл.4, ал.2 "Размерът на командировъчните дневни пари се увеличава, както следва: 3. за **неработещ съпруг/а**, пребиваващ/а в държавата по местоназначение, заедно с командирования – с 16 на сто от базисния размер за съответната държава."

бих искала още веднъж да обърна внимание че, подобна формулировка не само създава неравенство (както yordanov е обяснил в своя коментар), но и още повече задълбочава проблемите на семействата с 2ма служители в системата.

Настоящата НДКЧ разрешава да се получават средства за **съпруг/а, неработещи в приемащата държава**. Според мен същата формулировка трябва да зелегне и в новата финансова наредба, защото в противен случай много ще са оцететни семействата (като моето), където единият родител ползва платен /неплатен отпуск за отглеждане на дете, за да бъде командирован заедно със семейството си. Това в момента е единствения вариант на тези семейства да живеят заедно, тъй като неплатен отпуск за времето на мандата за съпруг/а е предвиден само при командироване по НКСЗМ. Много хора ще трябва да напуснат работата си, за да не разделят семейството. Много от тях дължат огромни неустойки при напускане.

Залегналата формулировка в новата финансова наредба ще доведе до отлив на кандидати за международни длъжности и няма да постигне целта си. Не става ясно как ще се процедира със семейства, командировани по съществуващата НДКЧ. Ако и тук не се приложи "заварено положение" много семейства ще се окажат длъжници на МО.

По отношение на всички коментирали до тук, съм съгласна както с техните съображения, така и с предложенията им, особено предложението да се заплаща детската градина за децата на командированите служители, без оглед на техната възраст. Сегашната формулировка представя твърде много условности и принуждава служителите да събират допълнителни административни документи, вместо да вършат работата, за която са командировани.

Автор: Иван Йорданов (01.04.2020 11:39)

Коментари и конкретни предложения за подобряване на проекта3

12. Приложение №4 Табл.2 „на нормативите за обзавеждане на помещенията при наемане на необзаведени жилищата“. Текста да се промени „за минималните нормативи за обзавеждане на помещенията при наемане на необзаведени жилищата“. Както горния ред и като оставим настрана, че част от изброеното е пълна отживелица, което е над това, нека си е за сметка на командирования.

13. РАЗДАВАТЕЛНА ВЕДОМОСТ ЗА ИЗПЛАТЕНИ КОМАНДИРОВЪЧНИ ПАРИ, ВЕДОМОСТ № _____ за изплатени допълнителни възнаграждения на... и ДЕКЛАРАЦИЯ за удостоверяване на обстоятелствата по чл. 18, ал. 2 от Наредбата. Да се премахне и се заложи във Вътрешните правила по § 3. Характера на образците не предполага залагането им в наредба. Вътрешните правила биха били много добър инструмент за това. Не е нужно да се товари излишно наредбата.

Автор: Иван Йорданов (01.04.2020 11:38)

Коментари и конкретни предложения за подобряване на проекта2

5. Чл.11 (2) „Когато жилището не е обзаведено и е разположено на територията на военно формирование, командване или друга военна структура в държавата по местоназначение и е предназначено за служители, назначени на длъжности в това военно формирование, командване или друга военна структура, командираният има право на средства за наем на необзаведено жилище и средства за наем на обзавеждането му.“ Текстът „и е разположено на територията на военно формирование, командване или друга военна структура в държавата по местоназначение и е предназначено за служители, назначени на длъжности в това военно формирование, командване или друга военна структура“ да отпадне. Излишно утежнена процедура. Такива случаи има само на няколко места (да не кажем на едно). Добре е да се диференцират, но защо да се ограничават останалите (извън тези няколко места), да не могат да наемат необзаведено жилище? Жилището може да е или обзаведено или не.

6. Чл.11 (4) „... всеки протокол и проекта на договор за наем, респ. за обзавеждане....“ Текстът „респ.“ да се замени с „респективно“. Едва ли в нормативен документ следва да се изписва съкратено по този начин.

7. Чл.11 (16) „При първоначално пристигане в населеното място по местоназначение, до наемането на жилище, но за период, не по-дълъг от два месеца....“ Да се замени с „При първоначално пристигане в населеното място по местоназначение, до наемането на жилище, за период, не по-дълъг от два месеца и преди окончателното завръщане, за период не по-дълъг от един месец....“ Не е описано никъде в наредбата, че при заминаване може командирания да ползва хотел. Добре знаем, че почти винаги се прилага, понеже е необходимо за осигуряване на време за сдаване на жилището, мебелите (ако са наети такива), приключването на сметки и закриването на партиди за ток, газ, вода, интернет и т.н., което обикновено изисква поне 2 седмици.

8. Чл.11 (16) „... Министерство на отбраната поема разходите за временно настаняване на командирания и на членовете на семейството му в хотел в рамките на норматива за едномесечен наем, определен в Приложение № 5.“ Текстът „за едномесечен наем“ да отпадне или след „Приложение № 5“ да се добави „, пропорционално за периода на пребиваване в хотела“. Така изписан текстът може да се тълкува (и това е прилагано), че ако командираният е настанен в хотел за 2 месеца, ще му се изплати сумата, полагаща се по

Приложение 5 само за един месец.

9. Чл.11 (17) „... инсталационните такси за телефон....“ Да се замени с „...инсталационните такси за интернет...“. Едва ли някъде вече инсталират домашен телефон, докато навсякъде се инсталира интернет. Осъвременяване на текстовете.

10. § 1 т.2 „Неработещ съпруг“ е съпруг, който не е нает по трудово, служебно или приравнено на тях правоотношение, граждански договор или на друго основание за полагане на трудова дейност срещу получаване на възнаграждение, както и да не е самоосигуряващо се лице. Текстът „ , както и да не е самоосигуряващо се лице“ да отпадне. Ако се регламентира в ЗОВСРБ, подобно на колегите „дипломати“ съпруг/съпруга да има право да се самоосигурява, когато придружава командирования, то ще трябва да се променя наредбата заради този текст. Да не се залага нещо, което има потенциал да отпадне.

11. Приложение №4 Табл.1 „на нормативите за броя и вида на помещенията в жилищата, според броя на живеещите заедно с командирования членове на семейството му“. Текста са се промени „за минималните нормативи за броя и вида на помещенията в жилищата, според броя на живеещите заедно с командирования членове на семейството му“. Не напразно в наредбата ПМС 252/2000 г. са посочени „минимални“ нормативи. Нали идеята е, че без това съответната категория семейство не може. Какво правим например за двучленно семейство състоящо се от военнослужещ с голямо дете от другия пол – в една спалня ли ще ги сложим? В приложение 5 си остават „максимални“ средства за наем, така че тук е редно да са си минимални.

Автор: Иван Йорданов (01.04.2020 11:34)

Коментари и конкретни предложения за подобряване на проекта

Добре е, че се изготвя отделна наредба за военнослужещите, която да сближи разликите по досегашните НДКЧ и НКСЗМ.

Общото впечатление е, че проектът е добър, но и че има елементи, които следва да бъдат обмислени по-задълбочено. Заложени са и технически детайли, най-вече в приложенията, мястото на които не е в наредба.

Ако основната цел на наредбата е да сближава условия, едва ли в нея трябва да се залага потенциал за неравнопоставеност и дискриминация. Освен това е и добра възможност текстове, които са взети от другите две наредби, да бъдат подобрени, осъвременени и адаптирани, съобразно конкретиката на МО. В тази връзка ето и конкретни предложения:

1. Чл.3 (2) т.6 „условията за пътуване до и от местоназначението, видът на транспортното средство и маршрутът, както и броя на дните, осигурени за пътуване, но не повече от два дни“. Текстът „но не повече от два дни“ да отпадне, или да бъде променен на „в зависимост от отдалечеността от настоящото местослужене до мястото на дългосрочно командироване“. При

пътуване с лично превозно средство до отдалечени страни (напр. Испания, Великобритания и др.) два дни за пътуване не са достатъчни. По този начин се залага потенциал командированите или да нарушат наредбата или да пътуват по над 1500 км на ден, което пък има потенциал за произшествия. Броят дни за пътуване така или иначе ще се указват в заповедта за командироване. Там могат да се заложат различен брой, в зависимост от мястото на командироване. За Букурещ, Скопие или Солун едва ли са необходими 2 дни, докато за Молсуърт или Торехон например не стигат.

2. Чл.5 (2) „В началото на командировката командированият има право на авансово плащане на не повече от 50 на сто от полагащите му се командировъчни дневни пари за един месец“. Текстът „не повече от 50 на сто от“ да отпадне. При първоначално пристигане командированите имат значителни разходи (депозит за наемане на жилище, първоначални такси за здравно осигуряване и др.). Едва ли има реално обоснована причина за залагането на ограничението от 50 на сто, като така или иначе в последствие на командирования ще бъдат изплатени останалите 50 на сто. Така заложено първоначалното затруднено положение в началото на мандата се усложнява още повече и то без да има някакъв реален положителен ефект за ведомството.
3. Чл.9 (3) „Пътуването по ал. 1, т. 1 се извършва в дните за пътуване, определени в заповедта за командировка, но не повече от два дни. В случай, че датата на пътуване е извън този период, пътните разходи се поемат само с предварително разрешение на министъра на отбраната при наличие на уважителни причини за това“ Текстът „, но не повече от два дни. В случай, че датата на пътуване е извън този период, пътните разходи се поемат само с предварително разрешение на министъра на отбраната при наличие на уважителни причини за това“ да отпадне. Дублира се със заложеното в Чл.3 (2) т.6. Освен това, при приемане на предложението ми от т. 1, отпада необходимостта министъра да решава за всеки отделен случай, а ще е регламентирано.
4. Чл.11 (1) „За времето на командировката, командированият има право на средства за наем на обзаведено жилище“. Текстът „обзаведено“ да отпадне. Много по-голям е изборът на необзаведени, отколкото се намират обзаведени жилища. Вместо служителят да изпълнява служебните си задължения, ще загуби много повече време в търсене на жилище. Кое гарантира, че обзаведеното жилище ще съответства напълно на нормативите за обзавеждане от Приложение 4? А ако в периода няма налични обзаведени жилища или има полуобзаведени? Не се командироват служители на МО само в столици и големи градове, където има голям избор, нали така? Защо се налага това ограничение, заради нещо касаещо ситуация от 2014 г. ли е?! Вместо да облекчаваме процесите ги усложняваме излишно.
5.

Автор: Загрижен Военнослужещ (26.03.2020 21:45)

Проект на Наредба за финансовите условия при дългосрочно командироване на военнослужещи и цивилни сл

Похвала за усилията за създаване на правила еднакви за всички военнослужещи, които представят страанта ни в чужбина. Те са лицето на МО и БА и в повечето случаи се представят достойно. Добре е че се мисли за хората, но както е казано в другия коментар не е лошо да се мисли по-мощно, а не само за финансовите условия. Както и да е, проектът е факт и е добре да бъде максимално добър. За да е по-добър, предлагам следното: **Чл. 7, ал. 4** За неползваните дни от отпуска по ал. 3 не се полагат командировъчни дневни пари. Това трябва да отпадне. Отпуската е право, а не задължение. Така заложено карате насила военнослужещите да прилагат правата си, което не е нормално, а сигурно и незаконно. **Чл. 11, ал. 9** в зависимост от наличните средства по бюджета на Министерството на отбраната и съобразно финансовата изгода на Министерството на отбраната. Да отпадне. Кой решава за кого колко да е? Нали затова е наредбата за да дава строги правила, а не потенциал за различни тълкувания и интерпретации. Хубаво е да се гледа интереса на МО, но де не се залита на всяка цена да се покаже колко „сме загрижени“ за бюджета уж. С чл.11, ал. 3 е определен лимит за наема. Защо трябва да има разлика в общият лимит за обзаведено жилище и сумарно за необзаведено за жилище и за мебелите? Този текст създава условия за неравнопоставеност. Ако остане, за всеки отделен случай „в зависимост от наличните средства“ или „съобразно финансовата изгода“ може да има различни условия. Кой ще определя това – експертите от МО ли? И на каква база – по симпатии? Това е чиста дискриминация. След като има определен общ лимит, според броя на членовете на семейството, условия на мястото и т.н., е достатъчно определено, не трябва да се налагат други ограничения. **Глава 4** да отпадне, като остане само ал.3. Приложение 4 да отпадне. На командированите да се изплащат тези средства месечно, както и другите командировъчни средства. Това ще опрости значително процесите, както за командированите при настаняването им, така и за самото Министерство на отбраната. Няма да има нужда от комисии, одобрения, следене на това обзаведено – необзаведено, какво има или няма вътре, колко стаи са, дали се актуализира наема и т.н. Това се прилага в редица натовски държави, които едва ли са по „не стриктни“ в разходите от нас. Крайно време е да забравим вече тези отживелици, не сме вече в социализма, където да „фреймваме“ на кого какво точно му трябва. Стига с това преднамерено завистливо отношение от „експертите“ в МО, към тези изпратени някъде в чужбина, как да ги „приземим“ и да не забравят, че ако няма допълнителни трудности, типично по нашенски, няма да е интересно. Ако се приеме това предложение, резултатът ще е пълна планомерност за програмата и яснота за служителя как да процедира според нуждите си. **Чл.16, ал. 2** Разходи за детска градина се заплащат само ако тя представлява задължителна част от основното образование в държавата по местоназначение или когато е условие за записване в учебно заведение в държавата по местоназначение. Да отпадне. Възможно е командированият/та да не бъде придружен от съпруг/съпруга. Тогава на работа ли да води детето си? Дискриминират се тези служители. **§ 5. и § 6.** В параграф 5 се казва, че ако „заварените“ договори за наем на жилища по ПМС 252 надвишават това, което се залага в Приложение 5 към тази наредба се заплаща по-високия размер. В параграф 6 се въвежда ред за наемане на обзавеждане, въпреки че в ПМС 252 никъде не е разграничено наем на жилище от наем на обзавеждане, а е записано „средства за наем“, което предполага, че ако жилище е необзаведено,

то трябва да се обзаведе за да може да се живее в него. Та в параграф 6 се дава възможност тези договори за наем на обзавеждане да се поемат от министерството, но „считано от датата на влизане в сила на тази наредба“. Това ако не е чиста дискриминация спрямо тези по параграф 5, здраве му кажете! Текстът „считано от датата на влизане в сила на тази наредба“ да се махне, понеже е дискриминационен!

Автор: Ива Иванова (16.03.2020 15:25)

Проект на Наредба за финансовите условия при дългосрочно командироване на военнослужещи и цивилни сл

Аз лично смятам, че наредбата е подробно и изчерпателно разписана и до някъде ще намали неравното третиране на военнослужещите, командировани по НДКЧ и НКСЗМ, но само до някъде.

Относно конкретиката на въпросната наредба: Подкрепям всички нейни разпоредби, с изключение на чл.11, ал.2. Намирам текста ненужно рестриктивен и фокусиран върху неопределен частен случай. Самият чл. 11 правилно въвежда общ лимит за наем на жилище + наем на мебели, кому е нужно въпросното жилище да е в района на военно поделение? Иначе, какво? Няма да се полагат мебели ли? Семействата ще спят на пода? Вероятно някога е имало частен случай или злоупотреби, но цялостната наредба вече няма как да ги допусне, дори ал. 2 да се промени, каквото е и моето предложение. Изискването за локацията на жилището трябва да отпадне.

Извън конкретните текстове на Наредбата, бих искала да изразя личното си мнение и заставам зад него с името си, че МО с цената на всичко избягва да направи цялостна и реална оценка на условията, при които се командирова български военнослужещи зад граница. Въпросната наредба, макар полезна, е поредният пример как МО работи "на парче" и се фокусира основно върху финансовите параметри. Да, те са важни, но далеч не са всичко.

Необходимо е да се преведат и изчетат нормативните документи на различни партньорски нации, за да се поучим от техния опит и да започнем да гледаме на командированите военнослужещи не само като отделни единици личен състав, а като военен контингент във всяка една нация, където има командировани български военнослужещи. Необходимо е да се изградят национални елементи за поддръжка (каквито имат всички останали нации), които да подпомагат командированите военнослужещи и техните семейства в изпълнение на мисията им. Необходимо е тези елементи да имат възможност да съхраняват нужното оборудване за всеки военнослужещ, който носи някакъв вид дежурство (включително бойно). Във въпросните елементи може да се осигурява временна/почасова заетост на придружаващите съпрузи, дори безвъзмездна, за да не губят те трудови навици. И др.

Да обобща, за да не размивам много темата. смятам, че с леки корекции, Наредбата може да бъде едно добро начало МО да започне да се грижи по-добре за дългосрочно командированите си служители, но в никакъв случай не трябва да се спира до тук. При един правилен анализ на обстановката и при правилна политика, може МО дори да спести средства.

История

Начало на обществената консултация - 12.03.2020

Приключване на консултацията - 11.04.2020

Справка за получените предложения

Справка или съобщение.

Окончателен акт на Министерския съвет
